

**Februar nas vabi
na popotovanje preko kulture,
pustnih norčij,
vse do postnega časa**

Februar, pravijo, je mesec kulture. In to zato, ker 8. februarja praznujemo Prešernov dan. Dan, ko se ne spominjamo le slovenskega pesnika Franceta Prešerna, ki je napisal tudi slovensko himno, temveč dan, ko bi se naj vsi še posebej posvetili kulturi. Upam, da tudi tvoja družina najde čas in na ta dan obišče kak muzej, kakšno cerkev, morda pa celo gledališče ali kak drug »hram kulture«, kot temu odrasli radi rečejo. A prav je, da ostanemo kulturni tudi ostale dni v letu. Na to ne smemo pozabiti niti v norčavih februarških dneh, ko se posvetimo pustnim rajanjem. Obilico dobre volje in s krofi obogatenih poedin pa bo s pepelnično sredo zamenjal bolj umirjen in spokojen čas, ki ga imenujemo tudi postni čas. Je obdobje cerkvenega leta, ko se 40 dni pripravljamo na največji krščanski praznik – veliko noč. V času posta sicer otroci, starejši in oboleli niso dolžni upoštevati vseh omejitev, ki jih postni čas prinaša, vendar je prav, da vsakdo izmed nas najde kakšno navado, ki nas ovira pri tem, da bi živeli življenje, kakršno je vseč Jezusu, in ki nas vodi v pravo srečo in veselje. Veliko možnosti se ponuja v ta namen: odpoved sladkarijam, omejitev uporabe telefona, tablice ali računalnika, več pomoči doma, pomoč sošolcem ali osamljeni babici in dedku, so le nekatere od idej, ti pa izberi svojo.

In še nekaj: za tiste, ki že imate ta privilegij, je veliko veselje tudi v tem, da se lahko z Jezusom srečaš v zakramentu svete spovedi. V postnem času ti morda to še posebej pomaga prebroditi kako slabo navado.

ČEMU PA SE BOŠ TI ODPOVEDAL MED POSTNIM ČASOM ?

Postni čas se je pričel. Blaž in Neža sta kmalu po začetku ugotovila, da odpoved sladkarijam za nekaj dni, ki sta si jo zadala kot postni »izziv«, sploh ni tako naporna, kot se jima je sprva zdelo. Začela sta razmišljati, s čim bodo popestrili jedilnike v prihodnjih dneh, da bo hrana zanimivejša.

Ko so v nedeljo pogledali teden, ki je minil, so bili prav vsi veseli.

»Naša prva postna odpoved sladkarijam je uspela! Kaj bomo pa počeli naslednji teden?« Neža je imela pripravljen postni koledar, v katerega bo pisala ideje za odpovedi.

»Misliš, česa ne bomo počeli?« je starejšo sestro popravil Blaž.

Neža je predlagala, da poskuša vsa družina preživeti en teden, ne da karkoli kupijo. »Ati je včeraj natočil gorivo, hrane imamo pa tudi dovolj za en teden!« je dodala Neža. Mami se je to zdelo imenitna ideja – pojedli bodo, kar se nabira po kuhinjskih predalih. Kaj pa naprej?

»Jaz bi se odpovedal umivanju las in striženju nohtov!« Blaž je spet spravil vso družino v smeh.

»Zdaj pa resno. Kaj, če hodimo vsak dan v šolo in vrtec peš? Neža, to bo tretji teden. Si napisala?« je predlagal Blaž.

»Takole sem zapisala: Odpovemo se udobju: vsak dan gremo peš v šolo in vrtec – to je koristno za naše telo. Imaš še kakšno tako dobro idejo, Blaž?«

Blaž je malo okleval, potem pa le izjavil: »Odpovedati bi se morali risankam. Ti, mami, pa telefonu!«

Mami je vedela, da ima mali mož prav. »Dogovorjeno. Neža, za četrti teden napiši: Otroci brez risank, mami in ati popoldne brez telefona.«

Tudi ati je imel dobro idejo: »V petem postnem tednu pa namesto odpovedi naredimo nekaj več. Kaj pravite na to?« Otroci niso razumeli. »V tistem tednu naredimo nekaj, kar že dolgo čaka. Recimo, zložimo vse posode iz kuhinjskih omar in police natančno očistimo. Ali pa operemo prevleke za otroške sedeže v avtu ... Po petem postnem tednu so prazniki že blizu, in če takrat dobro počistimo stanovanje, ne bo treba tik pred prazniki ...« Prepričal jih je. Ampak to bo res naporen teden. Skoraj kot tisti brez risank.

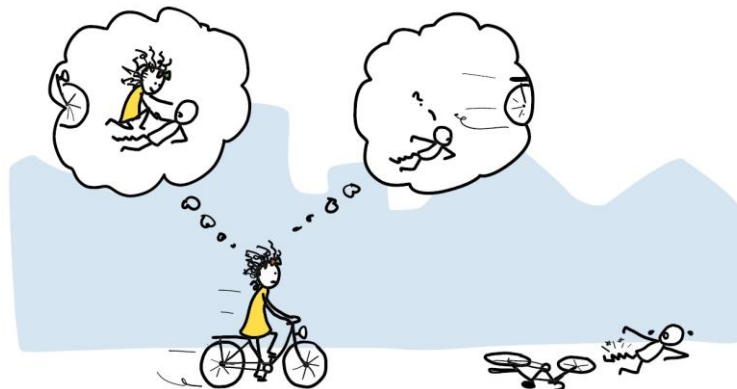
Neža je pregledala koledar: »Ostane nam samo še veliki teden ...«

»Takrat bomo ponovili tisto odpoved, ki se nam bo zdelala najtežja,« je predlagala mami. Bili so dogovorjeni. Kaj mislite, jim bo uspelo?

Po: M. Pezdri Kofol

Kako opazim, da delam dobro ali hudo?

**Obstaja notranji glas, ki ti pove, da je dobro delati dobro,
in ti pomaga ločevati dobro od zlega.
Odmev Božjega glasu slišimo v vesti.**

Če povem resnico, tudi ko mi je težko, imam dobro vest.

Če sunem mobilni telefon, kljub temu da poznam

Božjo zapoved »Ne kradi!«, dobim slabo vest.

Moja vest kriči v meni: »To je bilo hudobno!«

Greh je, če ne prisluhnem Božjemu glasu, ki me hoče obvarovati pred zlom.

Po: Youcat za otroke